

Un futur per al nostre camp

El nostre camp viu un moment de profunda crisi que a Vila-real, com a municipi de fortes arrels agràries, ens afecta i preocupa, però sobretot ens reforça en la necessitat de defensar el conreu de la terra com a font de benestar i progrés. El desenvolupament econòmic que des de la segona meitat del segle XX ha experimentat la nostra ciutat s'assenta sobre un teixit agrari que ens ha fet arribar a ser el que ara som: una societat emprenedora i lluitadora com ho han sigut sempre els nostres llauradors.

Fa només uns dies, vam atorgar els Premis 20 de Febrer a personalitats mereixedores d'un reconeixement per la seua aportació social o cultural al municipi. No és casual que dos dels guardonats siguen exemple d'eixe llegat que ha definit la nostra identitat com a poble: Manuel Arrufat, membre d'una saga familiar que ha portat la taronja de Vila-real per tot el món, i Paulino Perona, qui ha dedicat una vida a l'ensenyament per a professionalitzar el sector. Ara més que mai necessitem referents com ells, que han fet de l'agricultura un motor de vida i economia contribuint al creixement del nostre municipi; juntament amb aliats sense els quals no s'entendria la transformació de Vila-real en una ciutat d'oportunitats, com són els pous de reg, la Comunitat de Regants o la Cooperativa que, de la mà de la Caixa Rural, ha guiat la modernització de les nostres estructures agràries.

Des de l'Ajuntament, sentim la responsabilitat d'acompanyar a aquestes entitats en projectes que donen viabilitat a la citricultura i esperança a uns llauradors que veuen com la rendibilitat dels seus conreus s'escola com l'aigua entre els dits. Per això, no hem dubtat a donar suport a la Cooperativa en la creació d'un insectari per a un control de plagues més sostenible al nostre terme que done un valor afegit als productes de la nostra terra; un projecte innovador que ens dibuixa el camí cap a una transformació, emmarcada en la necessitat d'una nova relació amb la natura i un relleu generacional.

Les administracions locals tenim limitades competències en agricultura, però això no ens ha aturat per a tractar d'ajudar. La devolució de l'IBI de rústica, la inversió en camins rurals, el taller d'ocupació o l'impuls al curs d'agricultura ecològica de Temps de Sembra són només alguns exemples. I en vindran més, perquè estem decidits a que aquest siga un eix de l'agenda de la Vila-real del 2030.

Tot sense oblidar-nos d'exigir fets, i no sols paraules, a aquelles administracions que sí són competents. Ahir em vaig reunir, junt a altres representants de la Plataforma per la Dignitat del Llaurador, amb el president de la Generalitat, Ximo Puig, per a fer-li arribar les demandes i preocupacions dels llauradors, que també són les nostres, i queestic segur guiaran les decisions del Govern del Botànic en els propers mesos. El Govern central ha començat també a donar passes, amb el real decret llei de mesures especials aprovat pel Consell de Ministres. Importants avanços que ens empenten en la lluita per a donar-li un futur al nostre camp.